

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของผลการจัดกิจกรรมชมรมประหยัดและอดออม ตามกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ซึ่งสรุปผลการศึกษาวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายในการวิจัย
2. สมมติฐานในการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. การอภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การประหยัดและอดออม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จากการจัดกิจกรรมชมรมประหยัดและอดออม ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการประหยัดและอดออม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จากการจัดกิจกรรมชมรมประหยัดและอดออม ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการประหยัดและอดออม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จากการจัดกิจกรรมชมรมประหยัดและอดออมเสร็จสิ้นกับหลังการเสร็จสิ้น 1 เดือน
4. เพื่อศึกษาเจตคติต่อชมรมประหยัดและอดออม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จากการจัดกิจกรรมชมรมประหยัดและอดออม

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมชมรมประหยัดและอดออมหลังเข้าชมรมสูงกว่าก่อนเข้าชมรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. พฤติกรรมการประหยัดและอดออมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมชมรมประหยัดและอดออมหลังเข้าชมรมสูงกว่าก่อนเข้าชมรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนวัดโคกใหญ่ ตำบลโคกใหญ่ อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสระบุรีเขต 1 สุ่มแบบเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมชมรมประหยัดและอดออม
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบวัดพฤติกรรมการประหยัดและอดออม
4. แบบวัดเจตคติต่อชมรมประหยัดและอดออม

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการประหยัดและอดออมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ก่อนการทดลองและหลังการทดลองโดยใช้สถิติทดสอบ (t-test dependent)
2. เปรียบเทียบพฤติกรรมการประหยัดและอดออมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ก่อนการทดลองและหลังการทดลองโดยใช้สถิติทดสอบ (t-test dependent)
3. เปรียบเทียบพฤติกรรมการประหยัดและอดออม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 หลังการจัดกิจกรรมกับหลังการจัดกิจกรรมชมรมประหยัดและอดออม 1 เดือน โดยใช้สถิติทดสอบ (t-test dependent)
4. ศึกษาเจตคติต่อชมรมประหยัดและอดออม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ก่อนการทดลองและหลังการทดลองโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจัดกิจกรรมชมรมประหยัดและอดออม ตามกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. พฤติกรรมการประหยัดและอดออมของนักเรียน หลังการจัดกิจกรรมชมรมประหยัดและอดออม สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. พฤติกรรมการประหยัดและอดออมของนักเรียน จากการจัดกิจกรรมชมรมประหยัดและอดออมเสร็จสิ้นกับหลังการเสร็จสิ้น 1 เดือน ไม่แตกต่างกัน
4. เจตคติต่อชมรมประหยัดและอดออม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อยู่ในระดับมาก

การอภิปรายผล

จากการที่ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมชมรมประหยัดและอดออม ตามกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรม การประหยัดและอดออมก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรม ชมรม พฤติกรรมการประหยัดและอดออมและเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมชมรม ประหยัดและอดออม การประเมินผล 1 เดือนหลังจากจัดกิจกรรม ผลการศึกษาอภิปรายได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการ จัดกิจกรรมชมรมประหยัดและอดออม ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ทั้งนี้ น่าจะ เป็นเพราะว่า การจัดกิจกรรมชมรมที่ได้จัดขึ้น นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ สนุกสนาน ตื่นเต้น มีการกระตุ้น สร้างแรงจูงใจประกอบกับการเสริมแรง มีการให้รางวัลและให้คะแนน นักเรียนทุกคนได้ปฏิบัติด้วยตนเองและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ในเนื้อหาเกี่ยวกับการประหยัดและ อดออมมากขึ้น และสามารถนำไปประพฤติปฏิบัติด้วยตัวเองในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับพีระพงศ์ เจริญพันธุ์วงศ์ (2541, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรม ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรม ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ได้รับเทคนิคการปลูกฝังคุณธรรมในการเรียนการสอนตามปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับบรรยง อากกล้า (2543, หน้า 66) ได้พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่เรียนเรื่องการประหยัดด้วยการสอนด้วยหนังสือการ์ตูนสีหลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับพุดพิพล นิมพร้าว (2547, หน้า 66) ได้พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีผลการเรียนสูง มีการประหยัดมากขึ้น เพราะ นักเรียนที่มีผลการเรียนสูงจะมีความกระตือรือร้นและมีนิสัยทางการเรียนที่ดี จึงรู้จักและมีการ วางแผนการใช้จ่ายเงิน ไม่ใช่อย่างฟุ่มเฟือย จะเป็นผู้ที่เห็นคุณค่าของเงินและรู้จักใช้เงินอย่าง ประหยัด ซึ่งสอดคล้องกับจำนงค์ อินคำ (2545, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรม ฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถาน เขต 5 ได้เสนอแนะการวิจัยว่า การจัดกิจกรรม ฝึกวิชาชีพ ควรจะได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน ในด้านบุคลากร งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ การสร้างขวัญกำลังใจให้ผู้ปฏิบัติ และควรมีแผนงานที่ชัดเจนเชื่อมโยงกับ วัตถุประสงค์การจัดการพัฒนา แกไขผู้ต้องขังที่มีประสิทธิภาพต่อไป

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการประหยัดและอดออม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

2.1 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการประหยัดและอดออม ของนักเรียนช่วงชั้น ที่ 2 ที่เข้าร่วมชมรม เป็นการเปรียบเทียบพฤติกรรมทุกด้าน อภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการประหยัดและอดออม คือ เงิน เวลา ทรัพยากร และสิ่งของเครื่องใช้ ด้วยการจัดกิจกรรมชมรมประหยัดและอดออม พบว่า ค่าเฉลี่ยพฤติกรรม

การประหยัดและอดออมเงิน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะว่านักเรียนได้จัดกิจกรรมด้วยตนเอง จึงได้รับประสบการณ์ตรง มีความรู้สึก สนุกสนาน ความคิดสร้างสรรค์ การกระตุ้น มีการให้รางวัล คะแนน การเสริมแรงและสร้าง แรงจูงใจที่สามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้ จึงทำให้นักเรียนเห็นผลการเข้าร่วมชมรม เป็นรูปธรรมจริง สามารถพัฒนาพฤติกรรมการเก็บออมเงิน การใช้จ่ายเงิน การวางแผนการใช้ จ่ายเงิน การประหยัดเวลา การใช้เวลา ประเภทของการใช้เวลา การประหยัดน้ำคืม น้ำใช้และ ไฟฟ้า การประหยัดและการดูแลรักษาสิ่งของเครื่องใช้ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม ตามที่ได้ กำหนดให้ โดยมีหลักการประหยัดและอดออมเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตามได้ กล่าวคือ กิจกรรมชมรมประหยัดและอดออมได้ช่วยเปลี่ยนแปลงทั้งด้านพฤติกรรมและเจตคติไป ในทางที่ดีต่อการประหยัดและอดออมอย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับเนตรนภิส ภาพเนตร (2543, หน้า 76) อิทธิพลของลักษณะการรับชมโทรทัศน์ที่มีต่อจิตลักษณะและพฤติกรรมการประหยัด ของนักเรียนมัธยมศึกษาปี 3 พบว่า นักเรียนที่มีการรับชมโทรทัศน์ที่เหมาะสม มีพฤติกรรม การประหยัดลักษณะมุ่งสู่ออนาคต ด้วยการใช้เชิงเหตุผลเชิงจริยธรรมและพฤติกรรมการประหยัด สูง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับณัฐภรณ์ สิทธิชัย (2541, หน้า 53-57) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการประหยัดของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้กระบวนการทำค่านิยมให้กระจ่าง พบว่า พฤติกรรมการ ประหยัดเวลา การประหยัดทรัพยากร การประหยัดสิ่งของเครื่องใช้ของนักเรียนได้มีการ เปลี่ยนแปลงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .10 และวิญชิตา สุกิจปาณินิจ (2547, บทคัดย่อ) ทำการศึกษาพฤติกรรมประหยัดในการซื้อเครื่องแต่งกายของ นิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยใช้ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน โดยมีจุดการอธิบายและทำนายความตั้งใจที่จะทำพฤติกรรมประหยัดในการซื้อเครื่องแต่งกาย และพฤติกรรมประหยัดในการซื้อเครื่องแต่งกาย ผลการวิจัยพบว่า ปริมาณความตั้งใจและ พฤติกรรมประหยัดในการซื้อเครื่องแต่งกาย นิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีความตั้งใจที่จะทำพฤติกรรมประหยัดในการซื้อเครื่องแต่งกายสูง และพฤติกรรม ประหยัดในการซื้อเครื่องแต่งกายปานกลางและพหุผล นิมพร้าว (2547, หน้า 56-57) ศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศสตรีวิทยา พุทธมณฑล เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การเรียนการสอนเป็นปัจจัยที่ทำให้ เกิดทักษะเพิ่มขึ้น โดยรู้จักการคิดค้นคิดแปลงสิ่งของที่เหลือใช้มาประดิษฐ์เป็นอุปกรณ์การเรียน การสอน ทำให้นักเรียนรู้จักการประหยัด รู้จักการใช้จ่ายเงิน และรู้จักการอดออม และยังสามารภ พัฒนาคำความคิดของนักเรียนและสามารถแก้ไขปัญหาการประหยัดของนักเรียนที่จะมุ่งอนาคต และเอริสา มโนธรรม (2550, หน้า 51-52) ผลงานการวิจัยโดยที่ผู้สอนได้เสริมแรงจากการ เลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบ เมื่อมีแรงจูงใจหรือมีสิ่งล่อใจ ก็จะมีแรงจูงใจ จดจำ และแสดง พฤติกรรมตามแบบนั้นมากขึ้น การเสริมแรงยังก่อให้เกิดความคงทนของการเรียนรู้ จะแสดง

พฤติกรรมนั้นต่อไปถ้าหากได้รับการเสริมแรง ผลการจัดกิจกรรมของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.2 จากผลการประเมินหลังวัดพฤติกรรมการประหยัดและอดออม 1 เดือน ผลการวัดพฤติกรรมการประหยัดและอดออมของนักเรียนที่เข้าร่วมชมรมประหยัดและอดออม 1 เดือน พบว่า ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการประหยัดและอดออมของนักเรียนโรงเรียนวัดโคกใหญ่ หลังเข้าร่วมชมรม 1 เดือน ไม่แตกต่างกับหลังการเข้าร่วมชมรมประหยัดและอดออม ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะ การเข้าร่วมชมรมประหยัดและอดออมยังมีความคงทนในเรื่องการประหยัดและอดออม แม้ว่าจะสูงกว่าเดิมไม่มากเท่าไรนัก เพราะยังมีแรงจูงใจ การเสริมแรง คะแนน รางวัล เป็นตัวกระตุ้นให้มีการประหยัดอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับผลการวิจัยของเนตรภิส ภาพเนตร (2543, หน้า 73) พบว่า ปัจจัยส่วนตัวการรับรู้ทางสังคมที่ส่งผลต่ออาชีพของมารดา คือ ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมและรับจ้าง จึงทำให้รายได้ของครอบครัวอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ จึงจำเป็นต้องมีการจำกัดในเรื่องการใช้จ่าย ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมการประหยัดของนักเรียน จึงทำให้นักเรียนต้องมีพฤติกรรมการประหยัดสูงขึ้นด้วย นักเรียนที่รับชมโทรทัศน์ที่ดีและเหมาะสมก็จะส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการประหยัดมุ่งสู่นาคสูง สามารถมองเห็นการณ์ไกล และคาดการณ์ในอนาคตข้างหน้าได้ไกลความเป็นจริงมากที่สุด อีกทั้งสามารถรู้แนวทางในการที่จะประพฤติปฏิบัติให้อยู่ในกรอบ การเก็บออม การใช้จ่ายได้ตามความเหมาะสม และส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการประหยัดและอดออมได้ตามความเหมาะสมต้องใช้ระยะเวลาในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและเจตคติ

3. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อชมรมประหยัดและอดออม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ตามกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้คู่มือการจัดกิจกรรมชมรมประหยัดและอดออม จากการประเมินโดยรวมนักเรียนส่วนใหญ่มีเจตคติดีหลังเข้าร่วมกิจกรรมชมรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะนักเรียนได้จัดกิจกรรมด้วยตนเอง จึงได้รับประสบการณ์โดยตรง มีความรู้สึกสนุกสนาน ความคิดสร้างสรรค์ การกระตุ้น มีการให้รางวัล การเสริมแรงและสร้างแรงจูงใจ ที่สามารถนำไปปฏิบัติในการประหยัดและอดออมในชีวิตประจำวันได้ จึงทำให้นักเรียนเห็นผลการเข้าร่วมชมรมเป็นรูปธรรมจริง มีความสอดคล้องกับงงลักษณ์ คงแสง (2546, หน้า 70) ได้กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองสิ่งเร้าต่างๆ ไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้าน และเอริสตา มโนธรรม (2550, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัด ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยสรุปว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียน คือ ความมีวินัย สภาพครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ การเลียนแบบเพื่อน นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมที่จัดขึ้น หลังการจัดกิจกรรมชมรมประหยัดและอดออม มีคะแนนสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมชมรมประหยัดและอดออมอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านความคิดเห็นของนักเรียนต่อกิจกรรม นักเรียนมีเจตคติในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียน เรื่อง การจัดกิจกรรมชมรมประหยัดและอดออม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก 4.20 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้าพเจ้าได้รับประโยชน์จากการประหยัด 4.57 เพราะนักเรียนได้มีความรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของการประหยัดทั้งทฤษฎีและการปฏิบัติด้วยตนเองในการประหยัดและอดออมเงิน ทำให้นักเรียนมีเงินเก็บมากขึ้น การใช้จ่ายและการวางแผนการใช้จ่ายเงิน เพื่ออนาคตและการศึกษาชั้นที่สูงขึ้นต่อไป การซื้อสิ่งของที่จำเป็น การประหยัดเวลาทำให้นักเรียนรู้จักการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ในการอ่านหนังสือ ทบทวนบทเรียน ทำการบ้าน ทำความสะอาด และช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน การประหยัดทรัพยากร ทำให้นักเรียนรู้จักการประหยัดน้ำดื่ม น้ำใช้ พลังงานไฟฟ้า และเชื้อเพลิงมีผลไปถึงค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายน้อยลง การประหยัดสิ่งของเครื่องใช้ ทำให้นักเรียนรู้จักดูแลรักษาสิ่งของเครื่องใช้ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม ทั้งเสื้อผ้า รองเท้า อุปกรณ์การเรียน ของส่วนตัวและของส่วนรวมที่โรงเรียน จึงทำให้เห็นคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการประหยัด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมชมรม การเรียนการสอนและการศึกษาวิจัยดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผู้สอนควร นำกิจกรรมชมรมประหยัดและอดออม ตามกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ไปใช้ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพราะกิจกรรมนี้จะช่วยให้ผู้สอนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดความสนใจ ความคิดสร้างสรรค์เห็นแนวทาง และเห็นคุณค่าในการประหยัดและอดออม

1.2 ผู้สอนควรใช้เทคนิคการเสริมแรงอย่างเหมาะสม กับผู้เรียนในแต่ละรายบุคคล ทั้งนี้เพราะจากการสังเกต พบว่า ผู้เรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 เป็นวัยที่ต้องได้รับเสริมแรง คะแนนรางวัล การสนับสนุนเป็นอย่างมาก จากผู้สอนและผู้ปกครอง จึงจะทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสคิดวางแผนด้วยตนเอง จึงควรต้องมีการเสริมแรง กระตุ้น สนับสนุน และการปลุกฝังการประหยัดและอดออมทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองได้อย่างเต็มตามศักยภาพ

1.3 ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ควรสนับสนุนให้มีการพัฒนาและนำนวัตกรรมกลุ่มสาระการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไปใช้อย่างแพร่หลาย โดยปรับปรุงให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาในแต่ละแห่ง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาผลการจัดกิจกรรมชมรมประหยัดและอดออม ตามกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กับตัวแปรอื่นๆ เช่น ความสนใจในการประหยัดและอดออม การเสริมแรง การกระตุ้น

และสิ่งเร้าใจ ความรับผิดชอบ ความอดทน การมีวินัยการวางแผน และความคิดสร้างสรรค์

2.2 ควรต้องมีการศึกษาความคงทน ในการประหยัดและอดออม เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนในชั้นอื่น

2.3 ควรพัฒนากิจกรรมชมรมประหยัดและอดออม ในเนื้อหาประเภทต่างๆ ที่ง่ายต่อการเรียนและนำไปปฏิบัติ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี